

Konfirmáció

Lectio: 2 Thessz 2,13-17

Textus: 2 Thessz 2,13

Kedves Testvéreim! Hálaadásról van szó ebben az Igében, melyet a magyarországi bibliaolvasó kalauz szerint erre a napra rendeltek és ez a hálaadás most egészen betölti a szívünket. Itt van ez az ifjú sereg, 19 ifjú, akik annak idején, amikor megkereszteltük őket, megtapasztalták azt a kegyelmet, amelyik kiárad mindenkire a keresztségben és azután is.

Milyen jó, hogy most hálás szívvel gondolhatunk arra, hogy Isten adott erőt a szülőknek, adott erőt a keresztszülőknek, hogy úgy neveljék a gyermekeket, hogy a konfirmáció alkalmával hitvallást tegyenek. S íme eljött ez az idő. Milyen gyorsan telnek az évek! Mintha csak most lett volna a keresztelés és máris itt a konfirmáció. Most tele a mi szívünk hálával. Az Igében is erről van szó: **„Mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettetek.”** Olyan érdekes, hogy az ember nem tud mindig hálás lenni. Csak akkor, amikor valami öröm éri. Csak akkor, amikor valami jó történik az életében. Az apostol azonban azt mondja: ***mindenkor***. Mindenkor hálaadással tartozunk... Akkor is, amikor kezeteiket tördelve imádkoztatok, talán éppen a születéskor. Akkor is amikor eget rengető fohászok hagyták el ajkaitokat a betegség alkalmával. Akkor is, amikor talán féltetek, hogy rossz útra tér a gyermekeketek.

Mindig hálás szívvel fordultatok az Istenhez és ezért adta meg ezt a csodálatos istentiszteleti alkalmat, amikor itt, Isten szent házában dicsőíthetjük és magasztalhatjuk Őt.

Az apostol azért ad hálát a tesszalónikabeliekért, mert megtartották azt a beszédet, amelyet hirdettek nekik, amikor ott jártak. Ez nem a saját beszédjük, hanem Isten Igéje volt. Milyen jó az Ige alapján arra gondolni, hogy mi is

megtarthatjuk Isten beszédét, melyet hallunk vasárnapról-vasárnapra, vagy amelyet otthon olvasunk a Bibliából csendes áhítatunk alkalmával, mert ezek a beszédek Istennek az Igéje, Istennek a vigasztalása, Istennek az áldása, melyek által megtart bennünket a mindennapok alkalmával. Így volt ez a mi életünkre és a ti életetekre nézve, mert Istennek a beszéde tartott meg mindnyájunkat: szülőket, keresztszülőket és konfirmáló gyermekeket. Istennek beszéde hirdettetett és mi mindnyájan komolyan vettük és megtartottuk azt és ezért van megmaradásunk, ezért érhattük meg e konfirmáció vasárnapját.

Az apostol azt mondja: Hálaadással tartozunk mindenkor az Istennek ti érettetek. Ezáltal felhívja a figyelmünket arra is, hogy ne magadra légy büszke, ne magadra hívd fel a figyelmet. Ne magadnak tulajdonítsd ezt a szép ünnepnapot. Ne kérkedj azzal, hogy mennyi mindent adtál te a gyermekednek, hanem Istennek adj hálát. Isten az, Aki erőt és egészséget adott neked, hogy felnevelhesd gyermekedet és Isten adott bölcsességet is, hogy szépre-jóra, istenfélelemre tanítsd őt. Isten adott buzgóságot nekünk, hogy az Ő Igéjét fontosnak tartsuk, az Ő Igéje szerint éljünk és így hálás szívű gyermekei legyünk. Most pedig hatványozottabban kell hálát adnunk Neki, hiszen adta ezt az ünnepi alkalmat. Olyan jó, hogy most hálát adunk. Csendben, halkán imádkozva: *Uram, köszönöm, hogy adtad a gyermekemet, adtad a keresztyermekemet, adtad az unokámat és adtál erőt, hogy neveljem, hogy tanítsam a szépre, a jóra, és a szent dolgokra.*

Ez a hálaadás, Testvéreim, az eredeti, ősi szövegben még többet jelent. A hálaadás nem más, mint az **eucharisztia**, ami Krisztusra irányítja a figyelmünket, mégpedig az úrvacsorában. A kenyérré és a borra. Pál apostol azt mondja ennek kapcsán, hogy „ **a hálaadásnak a pohara, amelyet megáldunk, nem a Krisztus vérével való közösségünk-é? És a kenyér, amelyet megszegünk nem a Krisztus testével való közösségünk-é?**” (1 Kor 10,16). Figyeled, Testvérem, hogy kiteljesedik ez a mi hálaadásunk?! Vagyis: miért lehetünk most itt hálás szívvel, örvendező szívvel a templomban? Azért, mert több, mint kétezer évvel ezelőtt eljött Jézus Krisztus és nem csak tanított és gyógyított, hanem meghalt a golgotai kereszten. Vére hullott, teste megtörtetett és mi hálás szívvel gondolhatunk erre. Ő érte, egyedül Jézus Krisztusért lehet nekünk ünnepi istentiszteletünk és áldott életünk.

De még sokkal többet mond az apostol. Nem elég ez az ünnepi istentisztelet, hogy ezt az egyetlen bibliai verset igazán megértsük egy rövid prédikáció alkalmával. Mégis, milyen nagy dolgokat mond, amelyek elhatnak a mi szívünkig! **Hálával tartozunk Istennek tiérettetek mindenkor, akiket szeret az Úr.** Itt most ismét az ősi szövegre utalok. Ez a szeretet nem a te szereteted, vagy az én szeretetem, mert a mi szeretetünk olyan, mint ahogy Péter is mondta: *kedvellek, Uram*. Itt azonban nem ilyen szeretetről van szó. Itt *az agapéről, az isteni szeretetről van szó*. Amikor Pál apostol azt mondja, hogy szeret titeket az Úr, az nem azt jelenti, hogy azért szeret, mert megérdemljük, hanem azért szeret, mert szeret. Mert ez a lényege. Mondja is János, hogy **Isten szeretet és aki a szeretetben marad, Istenben marad és Isten is ő benne.** (1 Jn 4,16). Vagyis, hogyha ezzel a szeretettel teljesedünk meg, akkor Isten bennünk van és mi Istenben vagyunk és akkor teljes lehet a mi életünk. Bizony, Testvéreim, szeret bennünket az Úr! Ő nem földi úr, nem egy akármilyen egyszerű ember, akinek talán ma hatalma van, holnap pedig elbukik. Ő maga az Úr Jézus Krisztus. A kúriosz! Aki előtt meghódot mindenki. Aki előtt mindenki térdet hajt. Ha most nem, akkor majd az ítélet napján. Lesznek, akik örömmel, lesznek, akik szomorúan, mert nem fogadták el Őt.

Milyen jó azt hallani az Igéből, hogy **„titeket kiválasztott az Úr.” Titeket szeret az Úr, kezdettől fogva kiválasztott titeket.** Fontos arra is figyelni, hogy kezdetből fogva. Ez a szó, ez a kifejezés: kezdettől, ott van a Biblia legelső lapján. Mózes első könyve 1,1-ben ez áll: Kezdetben... Ott az Úr. János evangéliumában azt olvassuk, hogy kezdetben volt az Ige, vagyis Jézus Krisztus, Aki testté lett. Az Atya, Jézus és Szent Lélek ott van a kezdetek kezdetén. Mindenek előtt és mindenek fölött. Isten Szent Lelke által elvégzi bennünk, hogy ezt meg is értsük, hogy már akkor, kezdetben, kezdettől fogva szeretett, isteni szeretettel, soha el nem múló szeretettel. Meg lehet ezt hálálni? Azt mondja az apostol, hogy mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek..., de meg lehet ezt hálálni? Ha térden csúszunk is egy életem át, az is kevés, hogy megháláljuk, hogy már kezdettől fogva szeretett az Úr és kiválasztott bennünket. Mégis örül, nekünk ma az Úr, hogy szívünkben ott van a hála egy morzsája, a hála egy kis szikrája, amiért kezdetben szeretett minket. Nem is tudtuk, de már fogantatásunk előtt, a világ

teremtése előtt Isten elrendelte, eltervezte, hogy te itt élsz, hogy te itt leszel ezen az ünnepi istentiszteleten, mert te Isten kiválasztottja vagy! A gyermekek is, akik hitvallást tesznek, a szülők is, a keresztszülők is, a rokonok, mi mindannyian. Kiválasztottak vagyunk! Csak az a kérdés, hogy megbecsüljük-e ezt? Elfogadjuk-e? Vagy legyintünk egyet és inkább mást tartunk fontosnak: a munkát, a pénzt, vagy valami mást. Az is fontos, de a legfontosabb, hidd el, Testvérem, hogy ezzel a biztos tudattal élj: **kezdetől fogva szeret és kiválasztott téged az Úr!** Ezért van nekünk megmaradásunk a sátán minden mesterkedései ellenére.

Szeret az Úr és kiválasztott! Mire? Nem erre a rövid életre! Nem a 70 vagy 80 esztendőre, ahogy a zsoltár mondja, hanem sokkal többre! Jól jegyezd meg, hogy nem ér véget az életünk a halállal. Csak a földi élet ér véget, de folytatódik az örökkévalóságban. Itt azt mondja az apostol, hogy **kiválasztott titeket az üdvösségre**. Megnéztem, hogy mit is jelent ez a szó, hogy üdvösség. A konfirmáló gyermekek már tudják és könnyű azt elmondani. Azonban nagyon sok minden benne van ebben az egyetlen szóban: üdvösség. Azt jelenti, hogy *megmentés*. Azt is jelenti, hogy *megszabadítás*. Azt is, hogy *biztonság és állandóság*, meg *jólét és boldogság*. Ez mind üdvösség. Ez van a mennyei életünkben. Az Isten országában levő és élő ember ezt tapasztalja. Azt, hogy megmentett ember az Úr Jézus Krisztus által. Mitől mentett meg? A kárhozattól. A sátán eltántorította, hogy ne imádkozunk, ne olvassunk Bibliát. Harangoznak? Majd mennek a kegyesek a templomba. Neked dolgod van, vagy pihened kell. De aki megéli megmentését az Úr Jézus Krisztus által, az alig várja, hogy hálát adjon ezért. Biztonságban vagyunk, mert jólétben és boldogságban és békében élünk Vele. Kiment bennünket a veszélyből, hogy sziklára állítsa a mi lépteinket, Jézusra. Ő a kőszikla és Vele telik el az életünk itt a földön és Vele együtt folytatódik a mennyben. Érthető: Ha Vele vagyunk itt a földön, Vele folytatódik életünk... a mennyben.

Isten Lelke munkálkodik benned. Hidd el, Testvérem! Pál apostol sem akart, vagyis Saulus sem akart Jézus követője lenni, Sőt, lázadozott ellene. Mint ahogy én is, amikor egy délután nem akartam menni templomba. Édesanyám rám nézett és amikor megláttam szomorú arcát, megfogadtam, hogy soha többé nem mondom: nem megyek templomba. Az ember lázadozik és rugódozik, de Jézus szól: Nehéz neked az ösztön ellen rugódozni. Akit Ő meg akar menteni, azt meg is

menti. Ez te vagy, Testvérem, hidd el! Csak a sátán mondja, hogy rajtad már nem lehet segíteni.

Isten Szent Lelke által munkálkodik. Itt Károli csak kínlódva fordítja le. Az új fordítás érthetőbb: *A Lélek megszentelő munkája és az igazság által*. Isten Lelke munkálkodik, megszenteli az életünket. Ez azt jelenti, hogy Isten lelke úgy munkálkodik, hogy bennünket bevon Isten közösségébe. Az istentisztelet rendjébe és ez nem csak a templomi istentiszteletet jelenti, hanem sokkal inkább a világban való életünket is. Már most a mennyben érezhetjük magunkat. Az Isten országában, mert ahol istentisztelet van, ahol Istent magasztalja egy gyülekezet és együtt imádkoznak, ott maga az Isten országa van. Ott pedig az igazságról van szó: Isten Igéjéről, a testté lett Igéről, Jézus Krisztusról. Ő maga az Igazság. Ezt az Igazságot kell megismernünk és ebben kell járnunk. Ha így telik el a mi életünk, akkor valóban igaz lesz az Ige nem csak a gyermekeinkre, a konfirmandusokra, hanem a szülőkre, keresztszülőkre és mindnyájunkra: **„Mi pedig mindenkor hálaadással tartozunk az Istennek ti érettetek atyámfiai, akiket szeret az Úr, hogy kezdettől fogva kiválasztott titeket az Isten az üdvösségre, a Lélek szentelésében és az igazság hitében.”**

Higgy az Úr Jézus Krisztusban és üdvözülsz mind te és mind a te házad népe!

Ámen.

Biharszentjánoson, 2015.05.17.

Csomay Árpád.